

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2008. június 5.*

A C-312/07. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal d'instance du XIe arrondissement de Paris (Franciaország) a Bírósághoz 2007. július 6-án érkezett, 2007. január 23-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **JVC France SAS**

és

az **Administration des douanes – (Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières)**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: U. Løhmus tanácselnök, J. Klučka és P. Lindh (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: francia.

főtanácsnok: V. Trstenjak,
hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. március 6-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a JVC Franciország SAS képviselőjében F. Goguel és F. Foucault avocats,

- az francia kormány képviselőjében G. de Bergues és A.-L. During, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében J.-P. Keppenne és S. Schønberg, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1998. október 26-i 2261/98/EK bizottsági rendelettel (HL L 292., 1. o.), az 1999. október 12-i 2204/1999/EK bizottsági rendelettel (HL L 278., 1. o.), a 2000. október 13-i 2388/2000/EK bizottsági rendelettel (HL L 264., 1. o., valamint helyesbítés: HL L 276., 92. o.), a 2001. augusztus 6-i 2031/2001/EK bizottsági rendelettel (HL L 279., 1. o.) és a 2003. szeptember 11-i 1789/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 281., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 14. kötet, 3. o.; helyesbítés: HL L 218., 2006.8.9., 24. o.) módosított, a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.; helyesbítés: HL L 17., 2007.1.24., 24. o.) I. mellékletében található Kombinált Nomenklatúra (a továbbiakban: KN) 8525 40 91 és 8525 40 99 vámtarifaszámainak értelmezésére, valamint a 2658/87 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének megfelelően közzétett, az Európai Közösségek Kombinált Nomenklatúrája besorolásra vonatkozó magyarázó megjegyzéseinek (a továbbiakban: magyarázó megjegyzések) joghatására vonatkozik.
- ² E kérelmet a JVC France SAS (a továbbiakban: JVC) és a francia vámhatóság között folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő, amelynek tárgya az utóbbi hatóság által a JVC-vel szemben támasztott, Japánból és Szingapúrból származó digitális videokamera-felvevőkre vonatkozó vámkövetelés.

Jogi háttér

A Vámkódex

- 3 a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o., a továbbiakban: Vámkódex) 220. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha a vámtartozásból származó vámösszeget nem vették könyvelésbe a 218. és 219. cikknek megfelelően, vagy a jogszabály szerint fizetendő összegnél alacsonyabbat vettek könyvelésbe, a beszedendő vámösszeget vagy annak még fennmaradó részét attól a naptól számított két napon belül kell könyvelésbe venni, amikor a vámhatóság tudomást szerez a helyzetről, ki tudja számítani a jogszabály szerint fizetendő összeget, és meg tudja állapítani az adós személyét (utólagos könyvelésbe vétel). Ez a határidő a 219. cikknek megfelelően meghosszabbítható.”

- 4 A Vámkódex 239. cikke szerint:

„(1) A behozatali vagy kiviteli vámokat a 236., 237. és 238. cikkben említett helyzetektől eltérő más olyan helyzetekben is vissza lehet fizetni vagy el lehet engedni:

– amelyeket a bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni,

- amelyek olyan körülményekből adódnak, amelyeket nem az érintett személynek tulajdonítható megtevesztés vagy nyilvánvaló hanyagság okozott. A bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni azokat a helyzeteket, amelyekben ez a rendelkezés alkalmazható, és azokat az eljárásokat, amelyeket ennek érdekében követni kell. A visszafizetés vagy elengedés különleges feltételekhez köthető.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt okok miatt a vámok visszafizetésére vagy elengedésére akkor kerülhet sor, ha az illetékes vámhivatalhoz a vámok összegének az adóssal való közlésétől számított tizenkét hónapon belül ilyen irányú kérelmet nyújtanak be.

Kellően indokolt, kivételes esetekben azonban a vámhatóság engedélyezheti ennek a határidőnek a meghosszabbítását.”

A KN

- 5 A 2658/87/EGK rendelettel bevezetett KN a Harmonizált Áruleíró és Kódrendszeren (a továbbiakban: HR) alapul, amelyet a később a Vámigazgatások Világszervezetévé átalakult Vámszervezők Nemzetközi Tanácsa állapított meg, és a Brüsszelben 1983. június 14-én megkötött nemzetközi egyezmény vezetett be, amely utóbbit a Közösség részéről az 1987. április 7-i 87/369/EGK tanácsi határozat (HL L 198., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 288. o.) hagyta jóvá. A KN átveszi a HR vámtarifaszámain és hatszámjegyű vámtarifaalszámain, csak a hetedik és nyolcadik számjegy képez speciális KN-albontást.
- 6 A KN második része tartalmazza a 85. árucsoportot is magában foglaló, az „Elektromos gépek és elektromos felszerelések és ezek alkatrészei; hangfelvevő és

-visszaadó, televíziós kép- és hangfelvevő és -visszaadó készülékek és ezek alkatrészei és tartozékai” című XVI. áruosztályt.

- 7 Az „Állóképes videokamera és más videokamera-felvevők; digitális fényképezőgép” című 8525 40 vámtarifaszám magában foglalja a „Más videokamera-felvevők: kizárólag a televíziós kamera által továbbított hang és kép rögzítésére szolgáló felvevő” című 8525 40 91 vámtarifaalszámot és a „Más videokamera-felvevők: más” című 8525 40 99 vámtarifaalszámot.
- 8 Ki kell emelni, hogy a 8525 40 91 vámtarifaalszám és a 8525 40 99 vámtarifaalszám szövege a 2261/98, 2204/1999, 2263/2000 és a 2031/2001 rendeletben azonos.
- 9 A 8525 40 91 vámtarifaalszám alá sorolt videokamera-felvevők 4,9%-os vámtétel alá esnek, míg a 8525 40 99 alá soroltak ennél magasabb, 14%-os vámtétel alá tartoznak.

A magyarázó megjegyzések

- 10 Az Európai Közösségek Bizottsága az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* rendszeres időközönként a KN-re vonatkozó magyarázó megjegyzéseket tesz közzé.
- 11 Az 1998. szeptember 15-én (HL C 287., 1. o.) és a 2000. július 13-án (HL C 199., 1. o.) elfogadottak a 8525 40 99 vámtarifaalszámmal kapcsolatban a következőket mondják ki:

„Más

Ide osztályozandó az olyan kombinált készülék, amely televíziós kamerából és mágnesszalagos videó-felvevőből vagy visszaadó készülékből áll (úgynevezett »kamkorder«) és nem csupán a kamerával felvett képek rögzítésére alkalmas, hanem televíziós programokéra is (külső videotuner alkalmazásával) [helyesen: Ide tartoznak a »kamkorder«-nek nevezett összetett készülékek, amelyek videokamerából és olyan videolejátszó vagy -felvevő készülékből állnak, amely nemcsak a kamera által felvett, hanem televíziós műsorok képeinek rögzítését is lehetővé teszi]. Az így felvett képek külső televíziós vevőkészüléken reprodukálhatók.

Az a »kamkorder« azonban, amellyel csak a televíziós kamera által felvett és rögzített képeket tudja külső televíziós vevőkészülék segítségével lejátszani, a 8525 40 91 alszám alá tartozik [helyesen: Ellenben a 8525 40 91 vámtarifaalszám alá tartozik az olyan »kamkorder«, amely kizárólag a videokamera által felvett képek rögzítését és azok televíziós vevőkészüléken való visszajátszását teszi lehetővé].”

- 12 A magyarázó megjegyzéseket a Bizottság 2001. július 6-i közleményét (HL C 190., 10. o.) követően módosították. A 8525 40 99 vámtarifaalszámot illetően átvették a fenti megfogalmazást, és az alábbi albekezdéssel egészítették ki:

„Ez alá az alszám alá tartozik az olyan »kamkorder« is, amelyben a videobemenetet lemezzel vagy más módon lezárták, vagy amelyben a video interfészt [helyesen: videocsatlakozót] szoftver segítségével lehet videobemenetként aktiválni. Mindazonáltal a készüléket televíziós műsorok vagy [a francia változat szerint: és] más külső forrásból bejövő videojelek rögzítésére szánták.”

- 13 A fenti szöveg utolsó mondatát a Bizottság 2002. október 23-i közleménye (HL C 256., 1. o.) alapján kis mértékben módosították:

„[...] televíziós műsorok vagy más külső forrásból bejövő videojelek”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 14 Vizsgálatot követően a vámhatóság kétségbe vonta a JVC által Japánból és Szingapúrból származó digitális videokamera-felvevők két kategóriájának behozatalakor alkalmazott tarifális besorolást.
- 15 A 2002. október 11-én kiállított első jegyzőkönyvben a vámtisztviselők megállapították, hogy 1999. június 29. és 2001. július 23. között a JVC aktivált, ún. „DV-in/out” bemeneti és kimeneti csatlakozóval ellátott videokamera-felvevőket importált. Az ilyen típusú videokamera-felvevő képes kép- és hangfelvételre, valamint – speciális csatlakozó segítségével – külső jelet is fel lehet vele venni. Közvetlenül csatlakoztatható számítógéphez vagy tévékészülékhez, hogy az általa rögzített képi anyagot ez utóbbiak felé továbbítsa (DV-out funkció), képes továbbá rögzíteni a számítógép által kezelt, tetszőleges eredetű digitális jeleket (DV-in funkció).
- 16 A vámtisztviselők úgy ítélték meg, hogy a megfelelő tarifális besorolás a 8525 40 99 vámtarifaszám volt, és nem pedig a JVC által alkalmazott 8525 40 91.
- 17 A JVC nem vitatta e besorolást, és rendezte az elkerült behozatali vámok összegét. Mindazonáltal kérte a Vámkódex 239. cikke alapján a behozatali vám elengedését, arra hivatkozva, hogy a hibát a közösségi gyakorlat megváltozása okozta. E kérelmet a 2004. december 16-án kelt első határozattal elutasították.
- 18 A 2002. október 11-én kiállított második jegyzőkönyvben a vámtisztviselők megállapították, hogy 1999. június 22. és 2002. augusztus 28. között a JVC olyan videokamera-felvevőket importált, amelyek esetében csak a DV-out funkció volt aktiválva, és a DV-in funkció a vámkezelés után aktiválható volt.

- 19 A vámisztviselők megint csak úgy ítélték meg, hogy a megfelelő tarifális besorolás a 8525 40 99 vámtarifaalszám volt, nem pedig a JVC által alkalmazott besorolás, nevezetesen a 8525 40 91 vámtarifaalszám, így 2004. január 6-i keltezéssel beszédre vonatkozó fizetési meghagyást állítottak ki. A JVC egyfelől vitatta a meghagyás jogszerűségét, másfelől kérte a vám elengedését. Ez utóbbi kérelmet a második 2004. december 16-i határozattal elutasították.
- 20 A JVC ezt követően két keresetet nyújtott be a Tribunal d'instance du XIe arrondissement de Paris-hoz.
- 21 A 2005. március 7-én benyújtott első keresettel a JVC a 2004. január 6-i beszédre vonatkozó fizetési meghagyás megsemmisítését kérte, arra hivatkozva, hogy a videokamera-felvevőket a 8525 40 91 vámtarifaalszám alá kell besorolni.
- 22 A 2006. március 2-án benyújtott második keresettel a JVC a két 2004. december 16-i határozat megsemmisítését kérte, amelyekkel elutasították a behozatali vámok elengedésére irányuló kérelmét. A JVC azt hozta fel, hogy a beszédre vonatkozó fizetési meghagyások a közösségi gyakorlatnak a KN magyarázó megjegyzéseit módosító új változatok közzététele eredményeként bekövetkezett változása miatt kerültek kibocsátásra. A JVC szerint e változás a Vámkódex 239. cikke szerinti különleges körülmény.
- 23 A Tribunal előtt a JVC úgy érvelt, hogy 2001 előtt az importőrök és a vámhatóság is a 8525 40 91 vámtarifaalszám alá sorolták be azokat a videokamera-felvevőket, amelyek esetében a DV-out funkció nem volt aktiválva behozataluk időpontjában. Csak a magyarázó megjegyzéseknek a Bizottság 2001. július 6-i közleménye által történt módosítása után változott meg a vámhatóság gyakorlata. Míg a német és egyesült

királyságbeli vámhatóságok úgy döntöttek, hogy az új értelmezést csak a 2001. július 6-át követő behozatalra alkalmazzák, a francia vámhatóság az értelmezés visszaható hatályú alkalmazása mellett döntött, ami ellentétes a Vámkódexszel.

24 E körülmények között a Tribunal d'instance du XIe arrondissement de Paris, miután egyesítette a két ügyet, felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Besorolható-e a 8525 40 99 alszám alá olyan videokamera, amely a behozatal időpontjában nem alkalmas külső hangjel rögzítésére, ha annak videó csatlakozása szoftver vagy átalakító (widget) segítségével utólagosan videó bemenetté változtatható, ha e készülék olyan elektronikus áramkörökkel rendelkezik, amelyek az átalakítást követően lehetővé teszik külső hangjel rögzítését, bár a gyártó vagy az eladó ennek lehetőségét soha nem említette, és azt nem támogatja?

- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén, amennyiben a magyarázó megjegyzések egymást követő módosításai a videokamerák besorolásával kapcsolatos közösségi gyakorlat lényeges megváltozását eredményezik, valamint az azon elv alóli kivételt, amely szerint az áruk besorolásának a vámeljárás időpontjában meglévő tényleges jellemzőik alapján kell történnie, jogában állt-e az Európai Közösségek Bizottságának ezt a változást a magyarázó megjegyzések módosításával, tehát visszaható hatályú alkalmazással előidézni, ahelyett hogy a jövőre nézve alkalmazandó besorolási rendeletet alkotott volna?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 25 Az első kérdéssel az előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a videokamera-felvevők besorolásánál csak figyelembe lehet vagy figyelembe is kell venni azt a lehetőséget, hogy a DV-in funkció aktiválható, ha az aktiválást a vámkezelés időpontjában még nem végezték el, azonban az később változtatással vagy szoftver hozzáadásával elvégezhető. A kérdést előterjesztő bíróság ezenfelül azt tudakolja, hogy mi a jelentősége annak, hogy a gyártó a vámkezelés időpontjában nem tüntette fel, és nem is támogatta ezt a lehetőséget.
- 26 A C-208/06. és C-209/06. sz., Medion és Canon Deutschland egyesített ügyekben 2007. szeptember 27-én hozott ítéletében (EBHT 2007., I-7963. o.) a Bíróság már válaszolt a jelenlegivel megegyező előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre. Következésképpen a jelen kérdésre azonos választ kell adni.
- 27 Így az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a videokamera-felvevők csak akkor sorolhatók be a KN 8525 40 99 vámtarifaszáma alá, ha a kamerától vagy a beépített mikrofontól eltérő, egyéb külső forrásból származó képek és hangok felvételére szolgáló funkció a vámkezelés időpontjában aktív, vagy – még akkor is, ha a gyártó nem szándékozott e jellemzőt kiemelni – ha ezen időpontot követően az említett funkciót bármely, különleges szakértelemmel nem rendelkező felhasználó bármikor könnyen aktiválni tudja a készülék egyszerű beállításával, anélkül hogy a videokamera-felvevőt lényegesen meg kellene változtatni. Az utólagos aktiválás esetén az is szükséges, hogy miután az aktiválást elvégezték, a videokamera-felvevő egyrészt az olyan egyéb videokamera-felvevőkhöz hasonlóképpen működjön, amelyekben a kamerától vagy a beépített mikrofontól eltérő, egyéb külső forrásból származó képek és hangok felvételére szolgáló funkció már a vámkezelés időpontjában aktív, másrészt önállóan is működőképes legyen. E feltételek meglétének ellenőrizhetőnek kell lennie a vámkezelés időpontjában. A nemzeti bíróság feladata annak értékelése, hogy e feltételek

teljesülnek-e. Amennyiben e feltételek nem teljesülnek, akkor a videokamera-felvételeket a KN 8525 40 91 vámtarifaszáma alá kell besorolni.

A második kérdésről

- 28 A második kérdéssel az előterjesztő bíróság lényegében azt tudakolja, hogy mi a magyarázó megjegyzések módosításának joghatása, többek között az alapügy által érintett áruk besorolását illetően, valamint azt is felveti, hogy a Bizottságnak nem kellett volna-e inkább új besorolási rendeletet alkotnia az érvényben levő rendelet értelmezése helyett.

A kérdés elfogadhatóságáról

- 29 A Bizottság úgy véli, hogy a kérdés elfogadhatatlan, mert elméleti jellegű, és nem mozdítja elő az ügy megoldását. A magyarázó megjegyzések módosításai nem jelentenek változást a korábbi jogállapothoz képest. E megjegyzéseknek ugyanis önmagukban nincs joghatásuk. Módosításuk tehát nincs kihatással a gazdasági szereplők jogaira. Végül a kérdést előterjesztő bíróság túl kevés ténybeli információt szolgáltat ahhoz, hogy a Bíróság kiterjeszthesse vagy adott esetben átfogalmazhassa a kérdést.

- 30 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egyedül az ügyben eljáró és a bírósági döntésért felelősséggel tartozó nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy sajátosságaira figyelemmel megítélje mind az előzetes döntéshozatal szükségességét ítéletének meghozatala szempontjából, mind pedig a Bíróság elé terjesztendő kérdések jelentőségét (lásd többek között a C-415/93. sz.

Bosman-ügyben 1995. december 15-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-4921. o.] 59. pontját és a C-466/04. sz., Acereda Herrera-ügyben 2006. június 15-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5341. o.] 47. pontját).

31 A Bíróság csak akkor utasíthatja vissza a nemzeti bíróságnak való válaszadást, ha nyilvánvaló, hogy az adott közösségi jogszabály értelmezése vagy érvényességének vizsgálata, amelyet a nemzeti bíróság kért, nem függ össze az alapeljárás tárgyával vagy céljával, illetve ha a szóban forgó probléma elméleti jellegű (lásd a fent hivatkozott Bosman-ügyben hozott ítélet 61. pontját és az Acereda Herrera-ügyben hozott ítélet 48. pontját).

32 Az alapügyben a kérdést előterjesztő bíróság előtt a behozatali vámnak a Vámkódex 239. cikkének (1) bekezdése alapján történő elengedése iránt indítottak eljárást, és így e bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy léteznek-e különleges helyzetet keletkeztető jogi tények, amelyek olyan körülményekből adódnak, amelyeket nem a JVC-nek tulajdonítható megtévesztés vagy nyilvánvaló hanyagság okozott. Ebben az összefüggésben releváns a magyarázó megjegyzések joghatásának kérdése. A kérdés tehát elfogadható.

Az ügy érdeméről

33 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogbiztonság biztosítása és az ellenőrzések megkönnyítése érdekében az áruk tarifális besorolásának meghatározó szempontját általában azok objektív, a KN-vámtarifaszám és az áruosztályok, illetve árucsoportok megjegyzéseinek szövegében meghatározott jellemzőiben és tulajdonságaiban kell keresni (lásd többek között C-42/99. sz., Eru Portuguesa ügyben 2000. szeptember 26-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-7691. o.] 13. pontját, a C-495/03. sz., Intermodal Transports ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-8151. o.] 47. pontját, a C-445/04. sz., Possehl Erzkontor ügyben 2005. december 8-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-10721. o.] 19. pontját és a C-500/04. sz. Proxxon-ügyben 2006. február 16-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-1545. o.] 21. pontját).

34 A KN és a HR magyarázó megjegyzései fontos eligazítást nyújtanak az egyes vámtarifaszámok tartalmának értelmezése során, mindazonáltal nem rendelkeznek kötelező hatállyal. E megjegyzések szövegének ezért összhangban kell állnia a KN rendelkezéseivel, és nem módosíthatják azok hatályát (a fent hivatkozott Intermodal Transports ügyben hozott ítélet 48. pontja; a fent hivatkozott Possehl Erzkontor ügyben hozott ítélet 20. pontja és a fent hivatkozott Proxxon-ügyben hozott ítélet 22. pontja). Ha kitűnik, hogy ellentmondanak a KN vámtarifaszámai szövegének vagy az áruosztályok, illetve árucsoportok megjegyzéseinek, úgy a KN magyarázó megjegyzéseit mellőzni kell (lásd a C-229/06. sz., Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft ügyben 2007. április 19-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-3251. o.] 31. pontját).

35 Ami a szóban forgó alapügy szempontjából jelentőséggel bíró vámtarifaalszámokat illeti, meg kell jegyezni, hogy a 8525 40 99 vámtarifaalszám szövege pusztán a „más” kifejezést tartalmazza. E vámtarifaalszám foglalja tehát magában mindazokat a videokamera-felvevőket, amelyek kívül esnek a 8525 40 91 vámtarifaalszám alá tartozó, „kizárólag a televíziós kamera által továbbított hang és kép rögzítésére szolgáló [DV-out funkció] felvevő”-k körén. A Bizottság tehát kénytelen volt a KN magyarázó megjegyzéseiben értelmezni a 8525 40 99 vámtarifaalszám tartalmát. E magyarázó megjegyzések már 1998. szeptember 15-én jelezték, hogy a 8525 40 99 vámtarifaalszám alá azok a videokamera-felvevők tartoznak, amelyek rendelkeznek a DV-in és a DV-out funkcióval. 2001. július 6-án a Bizottság ismételten módosította a KN magyarázó megjegyzéseit, kiemelve, hogy a 8525 40 99 vámtarifaalszám magában foglalja azokat a videokamera-felvevőket is, amelyek gyárilag rendelkeznek a DV-in funkcióval, azonban a vámkezelés időpontjában e funkció nincsen aktiválva.

36 Meg kell állapítani, figyelemmel a 8525 40 91 és a 8525 40 99 vámtarifaalszám szövegére, hogy a KN utóbbi vámtarifaalszámra vonatkozó magyarázó megjegyzései összhangban állnak a KN rendelkezéseivel, és nem módosítják e rendelkezések tárgyi hatályát.

37 E megfontolások összességéből következik, hogy a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a KN 8525 40 99 vámtarifaalszámára vonatkozó, 2001. július 6-án és 2002. október 23-án közzétett magyarázó megjegyzések értelmező jellegűek, és nincs kötelező joghatásuk. Összhangban állnak a KN szövegével, és nem módosítják annak tárgyi hatályát. Következésképpen nem volt szükség új besorolási rendelet alkotására.

A költségekről

38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A videokamera-felvevők csak akkor sorolhatók be a az 1998. október 26-i 2261/98/EK bizottsági rendelettel, az 1999. október 12-i 2204/1999/EK bizottsági rendelettel, a 2000. október 13-i 2388/2000/EK bizottsági rendelettel, a 2001. augusztus 6-i 2031/2001/EK bizottsági rendelettel és a 2003. szeptember 11-i 1789/2003/EK bizottsági rendelettel módosított, a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében található Kombinált Nomenklatúra 8525 40 99 vámtarifaalszáma alá, ha a kamerától vagy a beépített mikrofontól eltérő, egyéb külső forrásból származó képek és hangok felvételére szolgáló funkció a vámkezelés időpontjában aktív, vagy – még akkor is, ha a gyártó nem szándékozott e jellemzőt kiemelni – ha ezen időpontot követően az említett funkciót bármely, különleges szakértelemmel nem rendelkező felhasználó bármikor könnyen aktiválni tudja a készülék egyszerű beállításával, anélkül hogy a videokamera-felvevőt lényegesen meg kellene változtatni. Az utólagos aktiválás esetén az is szükséges, hogy miután az aktiválást elvégezték, a videokamera-felvevő egyrészt hasonlóképpen működjön az olyan egyéb videokamera-felvevőkhöz, amelyekben a kamerától vagy a beépített mikrofontól eltérő, egyéb külső forrásból származó képek és hangok felvételére szolgáló funkció már a vámkezelés időpontjában aktív, másrészt önállóan is működőképes legyen. E feltételek meglétének ellenőrizhetőnek kell lennie a vámkezelés időpontjában. A nemzeti bíróság feladata annak értékelése, hogy e feltételek teljesülnek-e. Amennyiben e feltételek nem teljesülnek, akkor a videokamera-felvevőket a Kombinált Nomenklatúra 8525 40 91 vámtarifaalszáma alá kell besorolni.

- 2) A Kombinált Nomenklátúra 8525 40 99 vámtarifaalszámára vonatkozó, 2001. július 6-án és 2002. október 23-án közzétett magyarázó megjegyzések értelmező jellegűek, és nincs kötelező joghatásuk. Összhangban állnak a Kombinált Nomenklátúra szövegével, és nem módosítják annak tárgyi hatályát. Következésképpen nem volt szükség új besorolási rendelet alkotására.

Aláírások